

2. Hârg ja mehilanne.

Hârg ja mehilanne jõiwa üttelissi oiast. Kui hârg mehilast näggi, naksi ta tühjakest noarma. „Reddas sa narat?“ küsse mehilanne. „Mes ma „sinno ei nara!“ koste hârg. „Nast sa mo päkest „narat, et täl sarwi ei olle? wai mo sukest, et ma „rõki ei sa?“ — laul mehilanne wasta. „Sinna „ja sinno mõistus mahhuwa mõllemba mo jalla sõrra „alla!“ — rögati hârg, nink pididi jo temma päle sõkma. Ent mehilanne lendas ülles temma kõrwa sisse, nink wanna-mees pand joostma ülle krawi, nink mõtsa möda. Kui ta häste olli karganu nink näht jo kumas sanu, üttel mehilanne: „Pikka weel, „kuis Jummal keddake om lonu!“

Oppus: Nõrgembat ärra trotsko! Waine kül: kui kondile ollet kui hârg, mõistusfele wähhemb kui mehilanne!

Oppusse sõnna.

1. Ärrä ussu sedda sõpra, kes häd-
dan ei olle weel arrakaetu. Nõmo päi-
wil omma kül paljo hä sõbra, ent willit-
susse ajal läwa säratse pakko.

2. Ärra minne neide eestpakko, kea
ikwa; nink leina leinajidega.

3. Ne kolm asja omma Jummal
nink innemiste mele perrast: kui welle
rahun ellawa, kui hääd sõprust petas
piri-rahwaga, kui mees ja naine
häste kokkosündlikko omma.

4. Wagga naine om ütš kallis ande,
nink antas selle, kes Jssandat pelgap.
Om kelleke kurri naine, sis omma õtse-
kui kokkosündmata härja paar.

5. Kaddeus ja wihha lühhendawa
ello-päiwi; tühhi murretseminne teep
wannas enne aiga.